

øvrigt ikke er udarbejdet paa min Foranstaltning, men var under Udarbejdelse, da jeg overtog Ministeriet. Efter de Udtalelser, jeg har hørt af den ærede Ordfører, er jeg blevet endnu mere forundret over, at denne Anmærkning foreslaas udstemt, thi den ærede Ordfører udtalte bestemt, at han i Realiteten var enig i, at det er en god og rigtig Foranstaltning, at Befolkningen kan faa Adgang til et af de smukke og gode Navne — 16,000 er der — som findes i Navnebogen. Den eneste Realitetsindvending, jeg hørte, var, at det kunde risikeres, at de samme Navne blev valgte efter Navnebogen i stor Udstrækning. Jeg skal dertil sige, at det er ikke andet end, hvad der daglig sker. Det er kun de Navne, som kunne antages at være en ganske enkelt eller ganske faa Familiers Eje, der ikke kunne erhverves af andre. De Navne derimod, som allerede nu findes, om ikke i en stor, saa dog i en ikke lille Kreds af Familier, saaer man ikke over. Man anstiller ikke Undersøgelser med Hensyn til dem, og naar nogen ønsker at faa et af de Navne, vil det aldrig blive nægtet. Det gælder om saadanne Navne som Holm, Møller, Schmidt eller lignende. Vi have allerede nu en Række saadanne Navne, som bæres af mange Slægter og kunne blive baarne af mange flere, uden at det giver nogen Ulempe. Hvad der giver Ulempe, er den halve eller hele Snæs Navne, vi have her i Landet, som bæres af den langt overvejende Del af Befolkningen. Dem vil man se at komme bort fra, og jeg ser ingen Ulempe ved, naar man kan komme bort fra dem, at der saa mulig blive nogle, der bæres af 3, 10, 20 eller flere Familier, om det saa skal være. Medens jeg saaledes glæder mig over, at den ærede Ordfører i Realiteten i alt væsentligt er enig med mig, kan jeg ikke nægte, at jeg vilde finde det besynderligt, om denne Enighed skulde strande paa formalistiske Grunde, særlig da den ærede Ordfører ikke har været i Stand til at paavise, at noget saadant er sket før ved Finanslovens Behandling i dette høje Ting.

Estrup: Jeg tror ikke, at den ærede Justitsminister vil benægte, at en af de Bestemmelser, der findes under Ændringsforslaget under Nr. 1, er noget nyt. Det er noget hidtil ukendt, som efter min Mening ikke bør bestemmes paa Finansloven, men paa en almindelig Lov, at Gebyrer flyttes fra Statskassen til en Justitsembedsmand. Vi have en Lov for, at Sportler ophøre, og det er, saa vidt jeg ved, første

Gang, at man gør Forsøg paa igen at faa dem tilbage til Justitsembedsmænd. Det er en afgørende Grund for mig til at stemme for dette Ændringsforslag. At jeg i øvrigt lidet sympatiserer med en Foranstaltning, der vil gaa ud paa at gøre den nuværende lette Brug af Navneforandringer endnu almindeligere, end den er, vedkender jeg mig fuldstændig. Jeg betragter denne Anmærkning som afskærende eller i alt Fald som givende liden Udsigt til gennem en Lov, som det er forsøgt, at komme til fornøftigere Bestemmelser med Hensyn til Navneforandring end de nu gældende, som den højtærede Minister jo agter vedblivende at følge. I den Henseende vil jeg blandt andet fremhæve, at man uden videre giver Bevilling til at optage Navne, der ere om ikke en enkelt, saa i alt Fald forholdsvis ganske faa Familiers Eje. Jeg har altsaa en reel Grund til ikke at ville tiltræde en saadan Forandring, men en ganske bestemt afgørende Grund har jeg deri, at jeg ikke vil være med til paa Finansloven at forandre en gældende Lov, og det gør man, naar man gennem en saadan Bevilling overfører til Justitsembedsmænd Sportler, som ellers ved en bestaaende Lov ere afskaffede.

Til det 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil jeg dog gøre den Bemærkning, at naar han siger, at man ikke kan gøre Finansloven hurtigere færdig i Folketinget, da har jeg ikke en, men mange Gange hørt angivet som Grund dertil — og jeg tror af det ærede Medlem selv — at det var, fordi Folketinget stod over for et Ministerium, der ikke havde noget Flertal i Folketinget. Nu har Regeringen et Flertal i Folketinget, og nu skulle vi dog høre det samme, at Folketinget ikke kan gøre Finansloven færdig paa mindre end 5½ Maaned. Det forekommer mig, at naar man vil bruge Argumenter, saa skal man helst vogte sig for at bruge saadanne, der ere i Modstrid med dem, man har brugt ved tidligere Lejlighed.

Madsen-Mygdal: Den ærede Ordfører for Flertallet var inde paa at tale om den lange Tid, som Folketinget bruger til Finanslovens Behandling. Jeg var da bestemt paa ikke at svare derpaa, da jeg har haft Lejlighed til at svare derpaa saa ofte. Jeg finder det saa meget mere overflødigt, som det angaar et Forhold, der ikke lader sig ændre. — Naar den sidste ærede Taler hentydede til, at vi jo nu have en Regering overensstemmende med Folke-